

S skupnimi naponi do nove tovarne

(fk) Za 102 zaposlena delavca v Donitovi temeljni organizaciji Plastor v Križevcih v razviti hrvaški občini je pomenil petek, 16. oktober, veliko prelomnico v njihovem delu. Odprli so namreč nove proizvodne prostore, v katerih bodo lahko sedaj na sodoben industrijski način izdelovali izdelke iz svojega proizvodnega programa.

Z zgraditvijo novih prostorov, ki so veljali okrog 113 milijonov dinarjev, se bo TOZD Plastor lahko vključil v navpično delitev dela v Donitu. Izdelovali bodo namreč izdelke iz poliestrskih laminatov za gradbeništvo, industrijo in široko potrošnjo, spójlerje za tovorna vozila in dele za avtoindustrijo, elektroinstalacijske razdelilne omarice, cisterne, kontejnerje in opremo za interiere, nekatere izmed teh izdelkov pa bodo dopolnili z izdelki drugih Donitovih temeljnih organizacij in s tem dosegli večjo uporabnost poliestrskih izdelkov.

Takšna delitev prej ni bila mogoča, ker so v Križevcih vse izdelovali skoraj na manufakturni način in seveda niso mogli narediti velikih serij izdelkov. Prav prehod iz manufakturnega na industrijski način proizvodnje bo v začetku verjetno povzročal nekaj preglavic zaposlenim, zato ni moč že takoj pričakovati optimalnih proizvodnih dosežkov, toda že v letu 1983 naj bi se pokazali ugodni rezultati poslovanja.

Seveda ob začetku dela TOZD Plastor, v novih delovnih prostorih ni moč mimo dejstva, da so investicijo lahko uresničili le s skupnimi močmi vseh Donitovih temeljnih organizacij, ki so združile del potrebnih sredstev, ostanek pa so dobili iz bančnih kreditov. Tako se je še enkrat v polni meri potrdila delavska solidarnost.

(Nadaljevanje s 1. strani)

uresničitev skupnih nalog, katerih prioriteta je izvoz.

Pri graditvi občine kot komune se moramo odločno zoperstaviti politiki prestiža, ki pod razvojem pojmuje samo nove zgradbe (po možnosti administrativne), zanemarja pa družbenoekonomske odnose, razvoj političnega sistema socialističnega samoupravljanja in vlogo delavca kot subjekta.

Tudi za zadeve, ki jih kot Ljubljanci urejamo skupaj v mestu, ne bi mogli trditi, da so brez posebnosti, kajti pri samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju o skupnih vprašanjih se čisto zatika. Prav pri tem bomo morali vložiti več naporov in imeti več poslušnosti za usklajevanje, pa tudi za urejanje zadev na načelih socialistične vzajemnosti in solidarnosti.

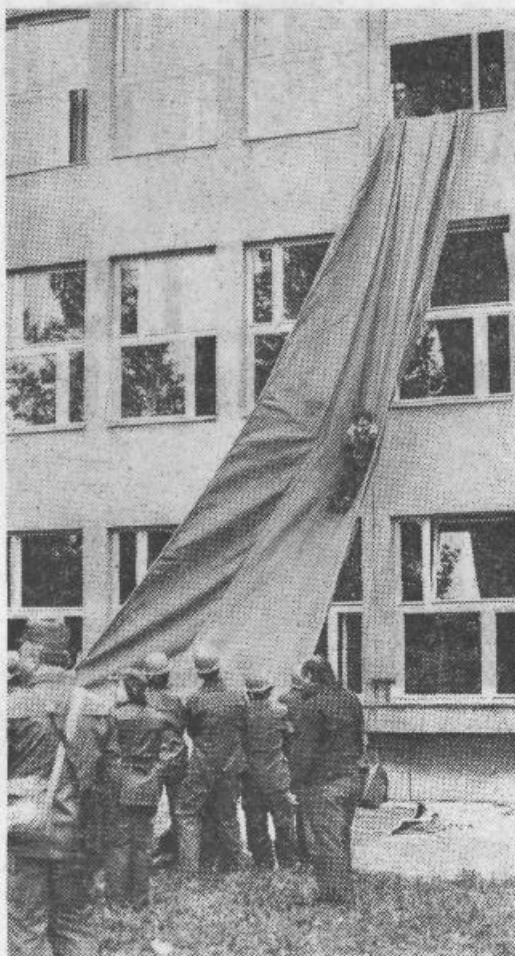
V občinski konferenci ZK smo odločni do kraja preseči pojave oportunitizma in neborbenosti, preiti od besed k dejanjem in doseči idejnopolitično enotnost v konkretni aktivnosti pri izvajanju nalog, ki izhajajo iz politike gospodarske stabilizacije, ki je najgloblji interes delavskega razreda v celoti in nas vseh, združenih v frontni dejavnosti socialistične zveze, od krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela, do občine.

Janez Elihan

Bilo je brez napak!

14. oktobra, KS Litostroj, ura je 7.03. Zavihanje sirene je označilo zračni napad — pričetek združene vaje »Zaščita in reševanje 81«, ki sodi v sklop vsakoletnih priprav za primer resničnega zračnega napada, in vaj pripadnikov CZ ter narodne zaščite.

Po znaku, da je zračni napad minil, so za to posebej izurjene ekipe delovnih organizacij Slovenija avto, Integral, Avtomontaža, Litostroj, osnovne šole Hinka Smrekarja in KS Litostroj odšle na določena mesta ter pričele z reševanjem ponesrečencev in imovine. Vse je potekalo hitro in brez zapletov, kajti člani

vseh ekip dobro vedo, kako se postopa v takšnih trenutkih. Poklicni gasilci TZ Litostroj so takoj pričeli gasiti požar na osnovni šoli, prav tako pa so reševali učence iz gorečih prostorov v drugem nadstropju. Ekipa CZ Avtomontaže je takoj odšla v kletne prostore in s posebnimi aparati skušala odkriti ponesrečence.

Po reševalnem prtu so učence spravili na varno, tistim, ki so potrebovali zdravniško pomoč, pa so člani ekip prve medicinske pomoči nudili najnujnejšo pomoč ter jih prenesli v šotor za zdravniško pomoč, hujše primere pa so odpeljali v bolnišnico.

To je kratek zapis o uspešni združeni vaji pripadnikov civilne zaščite na področju KS Litostroj, ki je bila izvedena kot prikaz učenec na njihovem obrambnem dnevu. Vajo »Zaščita in reševanje 81« so spremljali tudi delavci, odgovorni za to področje v občini Šiška. Ti so vajo ocenili kot uspešno, saj so bile vse naloge opravljene brez napak. Kar je pri tem najpomembnejše, je to, da so se izkazali predvsem mladi člani ekip, kakor tudi vsi učenci, ki so v najkrajšem času zapustili »gorečo« šolo.

Po končani vaji so imeli še prikaz gašenja požara z gasilnimi aparati.

Seveda pa pri tem ne smemo pozabiti pomoči pripadnikov milice ter članov ekip Slovenija avta, ki so prav tako izpolnili pričakovana organizatorjeva vaje — štaba civilne zaščite KS Litostroj.

L. S.

NAŠI KLICAJI!!!

Niso krivi le drugi

Z zaostrovanjem pogojev gospodarjenja je vsako leto več organizacij, ki morajo v zaključnih računih pred končni seštevek rezultatov gospodarjenja zapisati predznak minus, kajti poslovno leto so končali z izgubo. V preteklih letih smo temu problemu namenili sorazmerno majhno pozornost, kajti obseg izgub ni bil zaskrbljujoč in so bile največkrat pokrite s sredstvi iz občinskih ali republiškega sklada skupnih rezerv. Z naraščanjem obsega izgub pa smo temu problemu začeli posvečati večjo pozornost, kajti sredstva za pokritje izgub je treba nekje najti in od koderkoli so že dana, vedno jih je moralo ustvariti združeno delo. Seveda prelivanje dohodka od tistih, ki dobro gospodarijo, k slabim gospodarjem ni mogoče v nedogled.

Vzrokov za izgubo je veliko: od slabega izkoriščanja zmogljivosti do slabih poslovnih odločitev v preteklosti, slabe organizacije dela, hitrega naraščanja prispevkov za splošno in skupno porabo, neusklajenosti cen surovin in reprodukcijskih materialov s cenami končnih izdelkov, visokih osebnih dohodkov zaposlenih do nenatančno opredeljene osebne odgovornosti, če naštejemo le najbolj pogoste. Toda, ko v organizacijah, ki poslujejo z izgubo, razpravljajo o vzrokih za svoje težave, največkrat omenjajo le zunanje, objektivne dejavnike, ki naj bi bili krivi vseh tegob, v lastno skledo pa le malokdaj pogledajo, čeprav je tudi v njej veliko slabosti.

Očitno so minili časi, ko so v organizacijah z izgubami menili: »saj bo že nekako šlo, družba nas bo rešila iz težav«. Takšno miselnost smo v zadnjem času presegli z doslednim izvajanjem določil zakona o sanaciji, ki tudi pravi, da v organizacijah, v katerih ne uspe sanacijski postopek, uvede stečaj. To pa je kaj neprijetna reč za delavce, ki delajo v takih organizacijah.

Kljub dokaj doslednemu izvajanju črke zakona so ponekod sanacijski programi še vedno slabo pripravljeni, ali pa programe v praksi zelo slabo izpolnjujejo. Prav delavci v organizaciji z izgubo pa so tisti, ki so prvi poklicani nadzirati izvajanje skupno sprejetega sanacijskega programa in s tem razpravljati tudi o odgovornosti vodilnih delavcev. Kajti, če v preteklosti izguba za zaposlene ni pomenila nobene spremembe v njihovih plačilnih kuvertah, je sedaj mnogokje že drugače: kuverte so tanjše, s tem pa se je tudi zaostрила odgovornost vseh zaposlenih za sanacijo svoje organizacije, ki posluje z izgubo.